

Rzecz o prywatności

W trzyskrzydłowym tremo mieniła się
Nie płomieniem, lecz gwiazdkami kwarcu.
I gdy rozkładała na boki twarde ramiona,
Wyłaziły spod nich często niecodowne stwory.
Z rosnącego kochanka stawała się wieprzem
Albo, jako zmęczona pamięć po najbliższych,
Przyjmowała kształt żalu i żałobnych pieśni.
Pojawiał się też jej sobowtór i rzucał cienie,
Czasem dwa, czasami więcej, ale dość naturalnie.
Bywało, że tłuła się i po labiryntach
Wśród lśniących kamyków, które oświetlały
Prywatną przystań wszystkich dawnych figur.
Przebywała również w zamkowych podziemiach
I jeszcze późną jesienią zamieniała się w grajka,
By za miasto wyprowadzić ogłupiałe szczury.

Za ocalałym skrzydłem
Teraz płonie prywatność. Mam sucho w ustach,
Chociaż nic nie jest moje.